Daha çok istifade etmek için

Uzunca zamandır, yıllarca Risale-i Nur derslerine devam ettiği halde üstelik bir grup arkadaşlarıyla sürekli ders ortamlarında görüştüğü halde, neden bazılarında olması gereken terakkiyat ve hadiselere bakış açısı değişmiyor veya gelişmiyor diye düşünüyordum.

Acaba bir ritüel haline dönüşmüş hep aynı arkadaş çevresi ülfet hastalığına mı dönüşmüş ve bu hal dersin feyzini azaltıyor mu?

Acaba derse gelmenin ötesinde başka niyetler mi devreye giriyor?

Acaba derse gelmenin nefsi rahatlatıcı özelliği, enfüsî tefekkür yaptırmıyor mu?

Derse gitme alışkanlığı, dersi dinlemenin ve feyz almanın önüne mi geçiyor?

Yoksa gezmelerin adını ders koymakla, nefsi bir takım tatminler mi sağlanıyor, enaniyete dair bir takım beslenmeler mi sağlıyor?

Çünkü biliyoruz ki Risale-i Nur'un bir dersi, ehl-i dalâletin şahsı manevisini öldürmeye kâfi iken neden derse sebatla devam edenlerin içindeki dalâlete dair düşünceler şüpheler ölmüyor, günahlar, gaflet ve enaniyete dair hastalıkları tedavi olmuyor.

Acaba şeytan sağdan mı yaklaşıyor. Veya insan derse gitmek gibi hayırlı ve nefsi rahatlatan bir faaliyetin tatminiyle ihlâsla enaniyetine mi hizmet ediyor?

Yoksa dersin adabı ile alâkalı olarak bir takım ihmaller mi var?

Elbette bunun pek çok sebebi olabilir. Ders okuma usûlünden tutun, ders işleme adabı, manevî olarak derse hazırlığın olmayışı, farklı niyetler, adavet hastalığına tutulmuş kimselerin varlığı dersi okuyanın, derse gelenlerin ihlâsı, ev sahibinin hazırladığı ikramlardaki israfı, evin ruh hali, ev sahibinin ruh hali derse geliş niyetleri vs gibi pek çok sebepler olabilir.

Benim tesbit edebildiğim kadarıyla ders adabı ve istifadeyi arttırmak için bazı dikkate alınacak meseleler olduğunu düşünüyorum. Çünkü yapılan faaliyet o kadar üst bir faaliyet ki bu kitap merkezli bir ilim faaliyetidir. Zira ders için toplanmış kimseler şuursuz, gayesiz, sıradan insanlar değildir. Aksine duygu ve düşünce birliği taşıyan, birbirlerini Allah'ın rızasını kazanma noktasında motive eden, birbirlerinin dertleriyle dertlenen ve çözüm bulmaya çalışan yüksek hedefli ilim talebesi unvanı almaya çalışanlardır.

Bu istifadesizlikten kurtulmak ve hakikî ilim talebesi unvanı kazanmak öğrenilen hakikatleri hayatın içine taşımak ve imanlı bir bakış açısı kazanmak için belki bazı atladığımız noktaları, tekrar hatırlamak gerekir.

Derslerden istifade edebilmek için kişinin önceden kendisini manevî olarak derse hazırlaması, sohbet meclisine ibadet vecdiyle girmesi gerekmektedir. Çünkü manevî sohbetlere iştirak, Peygamber Efendimizin (asm) sünnetine ittiba mahiyetindedir.

Derslerden alınacak asıl fayda satırlarda verilen manevî ölçüler çerçevesinde kişinin ilk olarak kendi durumunu muhasebe edip zaaf ve yanlışlıklarını teşhis etmesidir.

Halis bir niyetle bu derslere devam eden bir talebenin derdi, takvasını, amel-i salihini, ahlâkını güzelleştirmenin azim ve gayreti içinde olmasıdır.

Gönlün uyanık, aklın hüşyar olması, nereye geldiğinin, ne dinlediğinin farkında olarak derse devam etmesi yine derste ki istifadeyi arttıracaktır. Çünkü kendini dersin feyiz ve ruhaniyetine açmayan kimse, manevî istifadeden mahrum kalacaktır.

Derslere tevazu ile gelmek, başkalarının alacağı dersten ziyade, kendimizin muhtaç olduğunu düşünmek yine istifadeyi arttıracaktır. İmam Şarani, “Bir manevî mecliste en çok istifade eden, orada en çok tevazu ve mahviyet gösterendir. Çünkü Rahmet-i İlâhî daima fakir’ül meşrep, mütevazi kimselerin gönlüne nüzul eder. Yağmur suları bile yüksek sivri yerlere değil çukurlara, ovalara, derelere akıyor ve toplanıyor.” diyor. Bu yüzden bir kimse dersin mevzularına ne kadar vakıf olursa olsun, ne kadar çok bilirse bilsin istifade edebilmek için dersin feyzine kalbini açık tutmalıdır.

Aylarca hatta yıllarca okuduğumuz dersler, içimizdeki bazı yanlışlıkları düzeltmiyorsa, günahlardan içtinabı arttırmıyorsa, iradeyi kuvvetlendirmiyor vicdanları harekete geçirmiyorsa, hamiyet ve şevkinizi çoğaltmıyorsa neden gittiğimizi sorgulamak gerekiyor. Acaba sadece nefsî bir haz mı alınıyor?

Elbette şunu söylemek istemiyorum. Yani kişi o saatini orada olmayıp daha iyi faydalı bir yerde değerlendirmeyecekse hiç olmazsa ders ortamında olması daha iyidir denebilir.

Evet, iyidir fakat zaten Allah adına yaptığımız ve ihlâslı olduğumuz o kadar az şey varken, dünyevîleşme hastalığının hepimizi sarıp sarmaladığı bir atmosferde iken, madem gidiyoruz, madem zaman ayırıyoruz ve üstelik bir dersi dinlemenin bile hayatı değiştirebileceği kadar kıymetli eserlerle muhatap oluyoruz, o zaman daha fazla istifade etmek için uğraşmak ve bunun şartlarını yerine getirmek gerekir.

Yasemin YAŞAR
yyasar@yeniasya.com.tr